

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Press Unit
Unité de la Presse

Fișă tematică – Minori migranți neînsoțiți, luați în custodie publică

Decembrie 2021
Această fișă tematică nu obligă Curtea și nu este exhaustivă

Minori migranți neînsoțiți, luați în custodie publică

A se vedea, de asemenea, fișele tematice [„Minori migranți însoțiți, luați în custodie publică”](#) și [„Migranți luați în custodie publică”](#)

„[E]ste important să se țină seama de faptul că [vulnerabilitatea extremă a copilului] este factorul decisiv și [...] are prioritate față de considerentele legate de [...] statutul de imigrant ilegal.” (hotărârea [Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei](#) din 12 octombrie 2006, pct. 55)

„Copiii au nevoi specifice care decurg în special din vârsta și lipsa lor de independență, dar și din statutul de solicitant de azil. De asemenea, Curtea [Europeană a Drepturilor Omului] a observat că în Convenția cu privire la drepturile copilului statele sunt încurajate să ia măsuri adecvate pentru a se asigura că un copil care încearcă să obțină statutul de refugiat beneficiază de protecție și de asistență umanitară, indiferent dacă acesta este singur sau însoțit de părinții săi [...]” (hotărârea [Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei](#) din 22 noiembrie 2016, pct. 103)

Condiții ale luării în custodie publică

[Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei](#) (a se vedea și infra, „Privarea de libertate” și „Respectarea vieții de familie”)

12 octombrie 2006

Această cauză privea luarea în custodie publică, timp de aproape 2 luni într-un centru de tranzit pentru adulți administrat de Oficiul pentru străini de lângă aeroportul din Bruxelles, a unei resortisante congoleze în vârstă de 5 ani care călătorea singură pentru a se alătura mamei sale, care obținuse statut de refugiat în Canada, și expulzarea sa ulterioară în țara de origine. Reclamantele (mama și minora) susțineau în special că luarea în custodie publică a minorei constituise un tratament inuman și degradant.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că, **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din [Convenția europeană a drepturilor omului în privința minorei](#), constatând că luarea în custodie publică a acesteia demonstrase o lipsă de umanitate și constituise un tratament inuman sau degradant. A reținut în special că minora, neînsoțită de părinți, fusese luată în custodie publică timp de două luni într-un centru destinat adulților, fără consiliere sau asistență educațională din partea unei persoane calificate special împuternicite în acest scop. Îngrijirea oferită fusese, de asemenea, insuficientă pentru a-i satisface nevoile. În plus, din cauza vârstei foarte mici, a faptului că era o străină în situație de ședere ilegală într-o țară străină, a faptului că nu era însoțită de familia ei, minora se afla într-o situație extrem de vulnerabilă.

Cu toate acestea, nu exista un cadru juridic specific pentru a reglementa situația minorilor străini neînsoțiți și, deși autoritățile se aflaseră în poziția din care să prevină sau să rezolve situația, acestea nu luaseră măsurile adecvate pentru îndeplinirea obligației lor de a avea grijă de minoră.

Rahimi împotriva Greciei (a se vedea și infra, „Privarea de libertate”)

5 aprilie 2011

Această cauză privea, în special, condițiile în care un solicitant de azil minor afgan, intrat ilegal în Grecia, fusese ținut în centrul de cazare a străinilor luați în custodie publică Pagani de pe insula Lesbos și eliberat ulterior în vederea expulzării sale.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție, constatând că, chiar dacă luarea în custodie publică durase doar două zile, condițiile în sine ale luării în custodie publică a reclamantului constituia tratament degradant. A reținut în special că condițiile luării în custodie publică din centru, mai cu seamă în ceea ce privește cazarea, igiena și infrastructura, fuseseră atât de proaste încât subminau însuși sensul demnității umane. În plus, datorită vârstei și circumstanțelor sale personale, reclamantul se afla într-o poziție extrem de vulnerabilă, iar autoritățile nu au acordat nicio atenție circumstanțelor sale individuale atunci când l-au plasat în custodie publică.

Mohamad împotriva Greciei (a se vedea și infra, „Privarea de libertate”)

11 decembrie 2014

Această cauză privea, în special, condițiile luării în custodie publică a reclamantului, resortisant irakian minor neînsoțit în momentul arestării sale, la postul de frontieră Soufli, în vederea expulzării. Reclamantul se plângea că statutul său de minor nu fusese luat în considerare atunci când fusese reținut la punctul de frontieră Soufli și de condițiile în care a fost ținut în custodie publică acolo.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție, constatând că reclamantul fusese ținut în custodie publică la punctul de frontieră Soufli în condiții care constituiseră tratamente inumane și degradante. Curtea a observat, în special, că reclamantul rămăsese în custodie publică pentru o perioadă de peste cinci luni, în condiții inacceptabile, conform celor descrise, *inter alia*, de Comitetul European pentru Prevenirea Torturii (CPT). Curtea a hotărât, de asemenea, că **a fost încălcat art. 13** (dreptul la un recurs efectiv) din Convenție **coroborat cu art. 3**, constatând că reclamantul nu dispusese de o cale de atac efectivă prin care să se plângă de condițiile în care a fost ținut în custodie publică.

Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei (a se vedea și infra, „Privarea de libertate”)

22 noiembrie 2016

Această cauză privea luarea în custodie publică în Centrul de cazare din Safi a doi resortisanți somalez, timp de opt luni, în așteptarea rezultatului procedurii lor de azil și, în special, a rezultatului procedurii de stabilire dacă erau minori. Aceștia se plângeau în special de condițiile în care au fost luați în custodie publică legată de imigrație.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție, constatând că, în speță, efectul cumulat al condițiilor reclamate, implicând supraaglomerarea, lipsa luminii și a aerisirii, a activităților organizate, precum și o atmosferă tensionată, violentă, timp de aproximativ opt luni, constituise un tratament degradant. Aceste condiții fuseseră cu atât mai dificile având în vedere statutul vulnerabil al reclamanților ca solicitanți de azil și minori. Într-adevăr, nu exista un mecanism de sprijin pentru ei și acest fapt, combinat cu lipsa de informații cu privire la ceea ce avea să li se întâmple sau la cât va dura luarea lor în custodie publică, le exacerbase temerile. În plus, reclamanții din speță, având 16 și, respectiv, 17 ani, erau și mai vulnerabili decât orice alt solicitant de azil adult aflat în custodie publică în acea perioadă, din cauza vârstei lor.

H.A. și alții împotriva Greciei (nr. 19951/16)

28 februarie 2019

Această cauză privea plasarea a nouă migranți, minori neînsoțiți, în diferite secții de poliție din Grecia, pentru perioade cuprinse între 21 și 33 de zile. Ulterior, migranții au fost transferați la centrul de primire Diavata și apoi la unități speciale pentru minori. Toți reclamanții se plâneau, în special, de condițiile luării în custodie publică și de absența unei căi de atac prin care să se plângă de aceste condiții. Ei susțineau, de asemenea, că fuseseră ținuți în celule ale poliției și că nu fuseseră în măsură să introducă o cale de atac pentru a contesta legalitatea luării lor în custodie publică.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție ca urmare a condițiilor luării în custodie publică a reclamanților în secțiile de poliție. A constatat în special că condițiile în care fuseseră ținuți în custodie publică reclamanții în diferitele secții de poliție reprezentaseră tratamente degradante, și a explicat că plasarea în custodie publică în acele incinte ar fi putut să-i facă să se simtă izolați de lumea exterioară, cu consecințe potențial negative pentru bunăstarea lor fizică și morală. Curtea a hotărât, de asemenea, că condițiile de viață din centrul Diavata, care avea o zonă sigură pentru minorii neînsoțiți, **nu depășiseră pragul de gravitate impus pentru a angaja art. 3** din Convenție. În plus, a considerat că reclamanții nu dispuseseră o cale de atac eficientă și, prin urmare, a hotărât că a fost **încălcat art. 13** (dreptul la un recurs efectiv) din Convenție, **coroborat cu art. 3**. De asemenea, Curtea a hotărât că **au fost încălcate art. 5 § 1 și art. 5 § 4** (dreptul la libertate și la siguranță/dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, constatând, în special, că plasarea reclamanților în puncte de control la frontieră și în secții de poliție putea fi considerată o privare de libertate care nu era legală. Curtea a observat, de asemenea, că reclamanții petrecuseră mai multe săptămâni în secțiile de poliție înainte ca Serviciul Național al Solidarității Sociale („EKKA”) să recomande plasarea lor în centrele de primire pentru minori neînsoțiți, și că procurorul public de la Curtea Penală, care era tutorele lor statutar, nu îi pusese în contact cu un avocat și nu depusese apel în numele lor pentru a întrerupe luarea lor în custodie publică în secțiile de poliție în vederea accelerării transferului lor în centrele adecvate.

Sh.D. și alții împotriva Greciei, a Austriei, a Croatiei, a Ungariei, a Macedoniei de Nord, a Serbiei și a Sloveniei (nr. 14165/16)

13 iunie 2019

Această cauză privea condițiile de viață a cinci migranți minori neînsoțiți din Afganistan, intrați în Grecia ca migranți minori neînsoțiți în 2016, când aveau vârste cuprinse între 14 și 17 ani. Mai precis, doi dintre reclamanți se plâneau de condițiile de viață din posturile de poliție din Polykastro și din Filiata, unde fuseseră ținuți în „custodie protejată”, iar patru reclamanți se plâneau de condițiile de viață din tabăra din Idomeni. Trei dintre reclamanți mai susțineau că plasarea lor în custodie protejată în secțiile de poliție din Polykastro, Filiata și Aghios Stefanos constituise o privare ilegală de libertate. Curtea a declarat plângerile împotriva Austriei, a Croatiei, a Ungariei, a Macedoniei de Nord, a Serbiei și a Sloveniei **inadmisibile** ca fiind vădit nefondate. De asemenea, a considerat că **a fost încălcat** de către Grecia **art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție. În primul rând, Curtea a constatat că condițiile luării în custodie publică a trei dintre reclamanți în diferitele secții de poliție reprezentaseră tratamente degradante, observând că plasarea în custodie publică în aceste locuri putea cauza persoanelor respective sentimentul de izolare de lumea exterioară, cu consecințe potențial negative pentru bunăstarea lor fizică și morală. În al doilea rând, a observat că autoritățile nu făcuseră tot ceea ce se aștepta rezonabil din partea lor pentru a-și îndeplini obligația de a avea grijă și de a-i proteja pe cei patru reclamanți, care trăiseră timp de o lună în tabăra din Idomeni într-un mediu nepotrivit pentru adolescenți. Această obligație revenea statului grec în privința persoanelor deosebit de vulnerabile din cauza vârstei lor. De asemenea, Curtea a hotărât că a fost **încălcat** de către Grecia **art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție cu privire la trei reclamanți, constatând că plasarea acestor reclamanți în secțiile de poliție reprezentase o privare de libertate,

Întrucât guvernul elen nu a explicat de ce autoritățile îi plasaseră mai întâi pe reclamanți în secții de poliție – și în condiții degradante ale luării în custodie publică – în loc să îi plaseze într-o locuință temporară alternativă. Luarea în custodie publică a acestor reclamanți nu fusese așadar legală.

Moustahi împotriva Frantei

25 iunie 2020 (hotărârea Camerei)

Această cauză privea condițiile în care doi copii comorien, reținuți la intrarea lor ilegală pe teritoriul francez la Mayotte, au fost plasați în custodie publică împreună cu adulți, asociați arbitrar cu unul dintre ei în scopuri administrative și returnați rapid în Comore fără o examinare atentă și personală a situației lor. Ambii copii se plâneau, de asemenea, de faptul că fuseseră privați de libertate în mod ilegal și nejustificat. Cei doi, precum și tatăl lor, se plâneau în continuare de refuzul autorităților franceze de a-i încredința pe copii tatălui lor, în loc de a-i plasa singuri în custodie publică, și de a permite contactul dintre aceștia în timp ce copiii erau luați în custodie publică.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție în ceea ce privește ambii copii reclamanți, din cauza condițiilor în care au fost luați în custodie publică și din cauza condițiilor în care au fost returnați în Comore. Cu privire la cei doi copii având calitatea de minori neînsoțiți, a constatat că fuseseră asociați arbitrar cu unul dintre migranții de pe vas, despre care se relatează că declarase că îi însoțea. În special, Curtea era convinsă că respectiva formalitate nu căutase să protejeze interesele copiilor, ci mai degrabă să garanteze returnarea lor rapidă în Comore. De asemenea, a observat că condițiile în care au fost luați în custodie publică cei doi copii fuseseră aceleași cu cele ale adulților reținuți în același timp cu aceștia. Având în vedere vârsta copiilor (cinci și trei ani la momentul respectiv) și faptul că fuseseră lăsați pe cont propriu, Curtea a concluzionat că luarea lor în custodie publică nu le putuse cauza decât stres și anxietate, cu urmări deosebit de traumatice asupra stării lor psihice. În speță, Curtea a considerat că autoritățile nu se asiguraseră că respectivii copii erau tratați într-un mod compatibil cu prevederile Convenției și a constatat că acest tratament depășea pragul de gravitate prevăzut la art. 3. Curtea a hotărât, de asemenea, că, în privința copiilor reclamanți, **au fost încălcate art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță), **art. 5 § 4** (dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii), **art. 8** (dreptul la respectarea vieții private și de familie) și **art. 4 din Protocolul nr. 4** (interzicerea expulzării colective de străini) la Convenție. A hotărât totodată că **a fost încălcat art. 13** (dreptul la un recurs efectiv) **coroborat cu art. 8, și art. 13 coroborat cu art. 4 din Protocolul nr. 4**, referitor la capătul de cerere privind lipsa unui recurs efectiv împotriva îndepărtării copiilor. În sfârșit, a hotărât că **nu a fost încălcat art. 13 coroborat cu art. 3**, referitor la capătul de cerere privind lipsa unui recurs efectiv împotriva îndepărtării.

Privarea de libertate și contestarea legalității luării în custodie publică

Mubilanzila Mayeka si Kaniki Mitunga împotriva Belgiei (a se vedea și supra, „Condiții ale luării în custodie publică” și infra, „Dreptul la respectarea vieții de familie”)

12 octombrie 2006

Această cauză privea, în special, luarea în custodie publică, timp de aproape 2 luni într-un centru de tranzit pentru adulți administrat de Oficiul pentru străini de lângă aeroportul din Bruxelles, a unei resortisante congoleze în vârstă de 5 ani care călătorea singură pentru a se alătura mamei sale, care obținuse statut de refugiat în Canada.

Curtea a hotărât că, în privința reclamantei minore, **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție, constatând că sistemul juridic din Belgia de la momentul faptelor și modul cum funcționase în cauza dedusă judecății nu îi protejase suficient dreptul la libertate. A reținut în special că minora fusese reținută într-un centru închis destinat pentru străinii în situație de ședere ilegală, în aceleași condiții ca adulții.

Acele condiții nu erau adecvate pentru situația de extremă vulnerabilitate în care se afla minora ca urmare a statutului său de minor străin neînsoțit. Curtea a mai hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, constatând că succesul acțiunii minorei împotriva luării în custodie publică fusese zădărnicit. În această privință, Curtea a subliniat, în special, că autoritățile belgiene decisese data plecării minorei a doua zi după ce aceasta depusese cererea de eliberare din custodia publică în fața *chambre du conseil*, adică chiar înainte ca *chambre du conseil* să se pronunțe. Autoritățile nu căutaseră în niciun moment să-și reconsidere poziția. Mai mult, expulzarea avusese loc în pofida faptului că termenul de 24 de ore pentru recursul procurorului nu expirase și că în această perioadă se aplica o suspendare.

Bubullima împotriva Greciei

28 octombrie 2010

Primul reclamant, resortisant albanez minor, locuia în Grecia împreună cu unchiul său, care avea drepturi părintești asupra sa. Arestat de poliția pentru imigranți, care inițiasse procedura de expulzare împotriva lui, pentru motivul că nu avea un permis de ședere valabil, ulterior fusese plasat temporar în arest, și, după ce a fost luată decizia expulzării sale, ținut în custodie publică pentru fi împiedicat să fugă. Acesta susținea că instanțele elene nu hotărâseră cu celeritate asupra cererii sale de eliberare și că nu avusese la dispoziție o procedură pentru contestarea legalității luării sale în custodie publică.

Curtea a hotărât în privința primului reclamant că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, constatând că procedurile de contestare puse la dispoziția sa de legislația internă nu satisfăceau cerințele acestei prevederi, în special cerința cu privire la „celeritate”.

Rahimi împotriva Greciei (a se vedea și supra, „Condiții ale luării în custodie publică”)

5 aprilie 2011

Această cauză privea luarea în custodie publică, într-un centru de cazare a străinilor luați în custodie publică destinat adulților, a unui minor străin neînsoțit. Reclamantul susținea, în special, că nu fusese informat despre motivele arestării sale și nici despre eventualele căi de atac în acest sens.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție, constatând că luarea în custodie publică a reclamantului nu fusese legală. A observat, în special, că luarea în custodie publică a reclamantului avusese temei legal și avusese scopul de a asigura expulzarea acestuia. În plus, în principiu, durata luării sale în custodie publică – două zile – nu putea fi considerată nerezonabilă în vederea atingerii scopului respectiv. Totuși, autoritățile elene nu luaseră în considerare interesul superior al reclamantului, care era minor, sau situația sa personală de minor neînsoțit. Mai mult, acestea nu examinaseră dacă fusese necesară, ca măsură de ultimă instanță, plasarea reclamantului în centrul de cazare a străinilor luați în custodie publică sau dacă o acțiune mai puțin drastică nu ar fi fost suficientă pentru a asigura expulzarea sa. Acești factori au dat Curții motive să se îndoiască de buna-credință a autorităților în aplicarea măsurii de luare în custodie publică. Curtea a mai hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție. În acest sens, Curtea a remarcat în special că reclamantul nu avusese posibilitatea, în practică, să contacteze un avocat. În plus, broșura informativă care prezenta unele căi de atac disponibile fusese redactată într-o limbă pe care nu ar fi înțeles-o, deși interviul cu acesta se desfășurase în limba sa maternă. De asemenea, reclamantul fusese înregistrat ca minor însoțit, deși nu avea niciun tutore care să poată acționa în calitate de reprezentant legal al său. În consecință, chiar și în ipoteza că ar fi fost efective căile de atac, Curtea nu a văzut cum le-ar fi putut exercita reclamantul.

A se vedea, de asemenea: hotărârea din cauza **Housein împotriva Greciei** din 24 octombrie 2013.

Mohamad împotriva Greciei (a se vedea și supra, „Condiții ale luării în custodie publică”)

11 decembrie 2014

Această cauză privea în special legalitatea luării în custodie publică a reclamantului, resortisant irakian care era minor neînsoțit în momentul arestării sale, la postul de frontieră Soufli, în așteptarea expulzării sale.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție, constatând în special că reclamantul fusese arestat și plasat în custodie publică cu nerespectarea statutului său de minor neînsoțit și că, atunci când a împlinit vârsta majoratului, autoritățile elene îi prelungiseră perioada luării în custodie publică fără a întreprinde nicio măsură în scopul îndepărtării sale.

Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei (a se vedea și supra, Condiții ale luării în custodie publică”)

22 noiembrie 2016

Ambii reclamanți susțineau în special că plasarea lor în custodie publică în Centrul de cazare din Safi, timp de 8 luni, fusese arbitrară și ilegală și că nu avuseseră o cale de atac prin care să conteste legalitatea luării lor în custodie publică.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la securitate) din Convenție, observând în special că reclamanții erau minori și că plasarea lor în custodie publică, în condiții improprii, fusese deosebit de îndelungată. De asemenea, Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, deoarece reclamanții nu avuseseră la dispoziție un recurs efectiv pentru contestarea legalității luării lor în custodie publică.

H.A. și alții împotriva Greciei (nr. 19951/16)

28 februarie 2019

A se vedea supra, „Condiții ale luării în custodie publică”.

Sh.D. și alții împotriva Greciei, a Austriei, a Croatiei, a Ungariei, a Macedoniei de Nord, a Serbiei și a Sloveniei (nr. 14165/16)

13 iunie 2019

A se vedea supra, „Condițiile ale luării în custodie publică”.

Moustahi împotriva Frantei

25 iunie 2020 (hotărârea Camerei)

A se vedea supra, „Condiții ale luării în custodie publică”.

Dreptul la respectarea vieții de familie

Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei (a se vedea și supra, „Condiții ale luării în custodie publică” și „Privarea de libertate”)

12 octombrie 2006

Această cauză privea plasarea în custodie publică, timp de aproape 2 luni într-un centru de tranzit pentru adulți administrat de Oficiul pentru străini de lângă aeroportul din Bruxelles, a unei resortisante congoleze în vârstă de 5 ani care călătorea singură pentru a se alătura mamei sale, care obținuse statut de refugiat în Canada, și expulzarea sa ulterioară în țara de origine. Reclamantele (mama și minora) susțineau, în special, că luarea în custodie publică a minorei reprezentase o ingerință disproporționată în dreptul lor la respectarea vieții de familie.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 8** (dreptul la respectarea vieții private și de familie) din Convenție, în ceea ce privește minora și mama acesteia, din cauza plasării în custodie publică a minorei. Curtea a observat în special că una dintre consecințele luării în custodie publică a copilului era despărțirea de unchiul ei (cu care ajunsese la aeroportul din Bruxelles), astfel încât ea devenise o minoră străină neînsoțită, o categorie în privința căreia exista un vid legislativ la acel moment. Luarea în custodie publică îi întârziase în mod semnificativ reunirea cu mama sa. Curtea a mai observat că, departe de a o asista în reunirea cu mama sa, acțiunile autorităților belgiene o împiedicaseră. Fiind informate

Încă de la început că mama minorei se afla în Canada, autoritățile belgiene ar fi trebuit să facă investigații detaliate pe lângă autoritățile canadiene pentru a clarifica poziția și pentru a duce la o reuniune rapidă a mamei și fiicei. În sfârșit, Curtea a reținut că, din moment ce nu exista niciun risc ca minora să încerce să se sustragă supravegherii autorităților belgiene, plasarea sa în custodie publică într-un centru închis pentru adulți nu servise niciunui scop și că s-ar fi putut lua alte măsuri mai favorabile interesului superior al copilului. În plus, din moment ce copilul era o minoră străină neînsoțită, Belgia era obligată să faciliteze reunificarea familiei. Așadar, Curtea a hotărât că existase o ingerință disproporționată în dreptul reclamantelor la respectarea vieții lor de familie. Curtea a hotărât, de asemenea, că **a fost încălcat art. 8** din Convenție în ceea ce privește minora și mama acesteia, din cauza expulzării minorei în țara sa de origine.

Moustahi împotriva Franței

25 iunie 2020 (hotărârea Camerei)

A se vedea supra, „Condiții ale luării în custodie publică”.

Texte și documente

A se vedea, în special:

- [Manual de drept european în materie de azil, frontiere și imigrație](#), Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013
 - [Pagina web](#) a Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei despre lucrarea tematică „Migrația”
 - [Pagina web](#) a Reprezentantului Special al Secretarului General al Consiliului Europei pentru migrație și refugiați
-

Contact presă:

Tel.: +33 (0)3 90 21 42 08